

- 75 Sed me cognovit servare fidem tibi caram,
 Frangere Syllei pellere verba rei.
 Nam nisi pugnassem contra velut hostis in hostem,
 Verbis et rebus vicerat ille reus.
 Do miser huic hodie penas, dum iudicor absens,
 80 Proque reo tanquam iudicor esse reus.
 Queso, memento, pater, quod non mare sponte subivi,
 Cernebam foveas, furta patere michi.
 Me tamen optavi potius mandare periculis,
 Quam te, quam vitam, quam dyadema tuum.
 85 Hoc doleo, quod apud te naufragus exsto, quod hostis
 Esse tuus videor, quod gravor ore tuo.
 Naufragium patiar, modo si patiantur apud te
 Naufragium scripta regia fida mihi.
 Hos apices habeo testes, his testibus utor,
 90 Est codex cordis arbiter iste mei.
 Te non inploro, pie Cesar, ut audiar, imo

 Sed me iussisti longius ire, pater.
 95 Me velut incertus rerum dubiusque futuri
 Naufragio tradis, dum, pater, ire iubes.
 Promptus eo Romam, perago tua iussa, revertor
 Syllei victor, regia scripta fero.
 Ipsa mei cordis elementa fatentur amorem,
 100 Ecce mei testes sunt mare, terra, polus.
 Per mare, per terras venio nil passus acerbum,
 Puniri merui, si patricida fui.
 Me polus absolvit, qui non sua fulmina misit,
 Nil nocuere mihi grando, procella, lapis.
 105 Absolvat tellus, quem non absorbit equor,
 Quem non dimersit, undique tutus eo.
 Non hec evadit etiam qui non genialis
 Est homicida patris, sed sua furta luit.
 Terra patens inhians Abyronque Dathanque voravit
 110 Et tellus offam fecit utrumque suam.
 Non tamen in mortem patris genialis iniqui
 Exstiterant et eis terra noverca fuit.
 Pulcher crine puer patricida pendit adherens
 Ramis, ne possit ad patris ire necem.
 115 Qui si venisset, patris invenisset amorem
 Et sceleris veniam nequicieque sue.
 Nunc ad te venio, pater, et necdum pietatem
 Invenio, fio naufragus absque freto.
 Rex qui non potuit servare suum patricidam,